

Τ Α Ε Ρ Γ Α Τ Η Σ

Ε Λ Λ Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Ε Σ

1. 'Ο Λεονάρδος ντά Βίντσι τραγουδώντας στον Λουδοβίκο ιλ Μόρο. Δούκα του Μπάρι και στον δούκα του Μιλάνου.
2. Περσεύς και 'Ανδρομέδα
3. 'Η άρπαγή τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὸν Δία.

Τ Ε Μ Π Ε Ρ Ε Σ

4. Σκηνή ἀπὸ τὸ Πουργατόριον τοῦ Δάντη («Θεία Κωμωδία» ἄσμα 8ον).
5. 'Η Βάπτισις τοῦ Χριστοῦ.
6. Μεγαλεῖον καὶ κλέος τῆς πορφυροανθισμένης ἀκάνθου.
7. 'Ο 'Οδυσσεύς μεταξύ Σκύλλας καὶ Χάρυβδης.
8. 'Ο μῦθος τοῦ Δαιδάλου.
9. 'Η Ντόλλυ μὲ τὰ τρία γατάκια της.
10. Τοπίο τῆς Μεσσηνίας.
11. Ζέφυρος καὶ Χλωρίς.
12. 'Αμυγδαλιά.
13. Δήμητρα.
14. Τριαντάφυλλα σὲ κινέζικο βάζο.
15. 'Ο Χριστὸς εἰς τὸ "Ὄρος τῶν 'Ελαιῶν.
16. Προσωπογραφία νέας ἐν μέσῳ τοπίου.
17. Χαραυγή, βάρκα μὲ κόκκινο πανί.

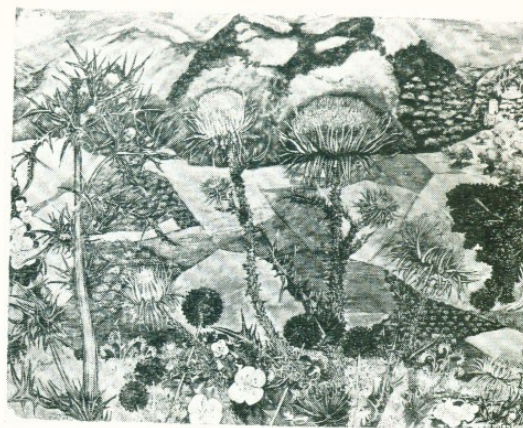
Σ Χ Ε Δ Ι Α

18. 'Ονειροπόλησις, Φῶς καὶ Φύσις.
19. 'Αρχαῖοι ἐλαιῶνες στὴν 'Αττική.
20. Προσωπογραφία τοῦ Κλίφορντ Μπάξ.
21. "Αγρία ἄνθη στὸ δρόμο πρὸς τοὺς Δελφούς.
22. 'Ο Ζεὺς κεραυνοβολεῖ τὸν Τυφέα.
23. Πεῦκο καὶ θάλασσα.
24. Προσωπογραφία νέας καὶ χέρι.
25. Θέα ἀπὸ τὸ παράθυρό μου.
26. Προσωπογραφία νέου καὶ σταφύλι.
27. Προσωπογραφία τῆς κ. Μαρίας Ράλλη.
28. 'Ο Κύκλωψ Πολύφημος.
29. "Αμλετ.
30. 'Η Σταύρωσις.
31. 'Η γέννησις τῆς 'Αθηνᾶς ἀπὸ τὸν Δία.
32. Προσωπογραφία τῆς Μάριαν.

33. 'Η επίστροφή τῆς Μήδεας στήν Κολχίδα
34. 'Ο Βασιλεὺς Λήρ.
35. Κεφαλὴ τῆς Μεδούσης.
36. Κεφαλὴ τοῦ Χριστοῦ.
37. 'Ο 'Ηρακλῆς ἐξουτώνει τὴν Λερναία Ὑδρα.
38. 'Ο Πάν τραγουδεῖ γιὰ τὶς Νύμφες.
39. 'Ο 'Ορφεὺς θρηνεῖ τὴν Εὐρυδίκη.
40. 'Ο Πολύφημος στὴ σπηλιά.
41. Βασιλεὺς Λήρ (κεφαλὴ)
42. Αὐτοπροσωπογραφία.
43. Ἀλληγορία τῆς ἐμπνεύσεως.
44. Χέρια.
45. Ἀπὸ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου.
46. Σπουδὴ χειρῶν.
47. Ἄρτεμις καὶ Ἐνδυμίων
48. Ἡ Ἥως ἀνασέρει τὸν πέπλο τῆς Νύχτας.
49. Εὐδία.

Η ΜΗΔΕΙΑ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΣΤΗΝ ΚΟΛΧΙΔΑ

ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΚΛΕΟΣ ΤΗΣ ΠΟΡΦΥΡΑΝΘΙΣΜΕΝΗΣ ΑΚΑΝΘΟΥ

ΒΑΡΒΑΡΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τοῦ κ. ΑΓΓ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ
καθηγητοῦ καὶ τεχνοκρίτου

Η Βαρβάρα Κωνσταντοπούλου εἶχε τὸ δῶρο τοῦ δραματισμοῦ. Αὐτὸ ποὺ ἐβλεπε δὲν ἀνῆκε στὸν κύκλο τῆς καθημερινῆς μας ἐμπειρίας. Ἡ ζωγραφικὴ ὁμοῦ ἀπεικόνιση τῶν ὁραμάτων τῆς εἶχε τέτοια ἀκρίβεια ποὺ μᾶς καθήλωνε στὸν κόσμο τῆς, κόσμο τεράτων καὶ θαυμάτων, μαγνητισμένους καὶ ἀνήμπορους γι' ἀντιστάσεις, ὅπως τὰ θύματα τῶν αἰλούρων καὶ ἐρπετῶν, ποὺ εἶναι ἐξοπλισμένα μὲ μαγνητικὴς δυνάμεις καταστροφῆς. Ἡ ἀγάπη τῆς συνομιλοῦσε μὲ τὰ ἀγκάθια, τὰ ἐρπετά, τὰ πολυκέφαλα θηρία, ποὺ μᾶς κυκλώνουν καὶ μᾶς ἀπειλοῦν κάτω ἀπὸ τὴς μαγικῆς τῆς ἐπιταγῆς.

Ποτέ ὁ συρρεαλισμὸς στήν Ἑλλάδα δὲν μᾶς ἔδωσε ἔργα τόσο παράδοξα καὶ τόσο ἀληθοφανῆ, ἔργα μηδειακῆς φαντασίας. Σ' εἶναι πίνακα τῆς ποὺ τὸν τιλοφόρησε «Τὸ Μεγαλεῖον καὶ τὸ Κλεὸς τῆς Πορφυρανθισμένης Ἀκάνθου», μᾶς ἔδωσε μ' ἐκπληκτικὴ λεπτολογία τὴν περιγραφή τῆς εἰκῆς τῶν ἀπειλητικῶν καὶ ἀντικοινωνικῶν αὐτῶν φυτῶν, ποὺ συμβολίζουν τὴν ἀλυσζονικὴ ἀπομόνωσή τους ἀπὸ τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ζωγραφικὴ τῆς εἶχε ἕνα πάθος ἐγκεφαλικοῦ ρεαλισμοῦ καὶ τὴ δύναμη τῆς εἰκαστικῆς ἀπεικόνισης ποὺ αἰχμαλωτίζει τὸ ἐνδιαφέρον.

Το «Καράβι τοῦ Ὀδυσσεύα» ἕνας ἄλλος ἀντιπροσωπευτικός τῆς πίνακος μπαίνει στό στενὸ τῆς Σκύλλας καὶ τῆς Χάρυβδης. Ἐχει ἀνασηκώσει τὸ λευκὸ πανί του καὶ τὰ σκοιινιά του κόβονται ἀπὸ τὸ βίαιο ἄνεμο. Στὸ κατὰστρωμα ἔχουν συγκεντρωθῆ οἱ πολεμιστὲς ποὺ ξαναγυρίζουν στὰ σπίτια τους. Ἄλλὰ εἶναι ἀσήμαντα παιχνίδια γιὰ τὸ πολυκέφαλο θηρίο ποὺ ἀρχίζει νὰ τοὺς καταβροχθίζει. Ἀριστερὰ ἡ θάλασσα σχηματίζει δίνες καὶ πηγᾶδια ποὺ περιμέουν τὸ καράβι, νὰ τὸ καταπιοῦν. Στὸ βράχο, ποὺ κλείνει τὸ ὑγρὸ πέρασμα, ξεφυτρώνει μιά γιγάντια συκιά, μάρτυρας τοῦ ὁμηρικοῦ δράματος.

Ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς σκηνῆς εἶναι βαρειά καὶ βίαιη. Τὸ σκληρὸ λουλακί χρῶμα τῆς θάλασσας χτυπιέται μὲ τὸ κόκκινο πολυκέφαλο φιδίσιο θηρίο. Τὸ λευκὸ πανί τοῦ καραβιοῦ γίνεται ἕνα σινιάλο σωτηρίας, στὴν καταιγίδα καὶ στὴ συμφορὰ ποὺ πλησιάζει. Στὴν ἀπειλὴ δὲν ὑπάρχει ἔλεος. Ἡ ζωγράφος ἀποκαλύπτει ἕνα πάθος ἐπιθετικὸ, μιά ἡδονή γιὰ τὰ τρομερὰ ποὺ θὰ συμβοῦν. Ἐχει τὴν ὑπομονὴ νὰ σχεδιάζῃ, μὲ ἀσυναγώνιστη μικρογραφικὴ λεπτομέρεια, τοὺς ὀπλίτες, τὰ δοῖτια τοῦ θηρίου, τὰ φυλλώματα τῆς συκιάς, γιὰ νὰ μᾶς μεταδώσῃ, μὲ ὅση μπορεῖ περισσότερη δύναμη, τὴ φρεναπάτη τοῦ πραγματικοῦ καὶ χεροπιαστοῦ γεγονότος. Θέλει νὰ μᾶς τρομάξῃ, γιὰτὶ ζῆ ἡ ἴδια στὸ ψυχικὸ αὐτὸ κλίμα τῆς ἐνστικτώδους ἀντεπίθεσης μὲ τὴν ἀπειλὴ τοῦ τρόμου. Καὶ τὸ ἔργο τῆς ἔχει γνησιότητα καὶ ἀλήθεια μέσα στὸν ἀπίθανο μῦθο του.

Ο ΠΟΛΥΦΗΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟ ΤΟΥ